

[Henry Christensen.]

Jeg har tidligere sagt til den højtærede finansminister, at jeg forstår godt, at en socialdemokratisk regering må komme med et forslag om kildeskat. Det har den jo bundet sig til i sin agitation; men jeg har også givet den højtærede finansminister det gode råd at lade dette forslag behandle stilfærdigt og uden sammenhæng med alt det øvrige, hvis han vil skabe resultater, hvis han vil skabe grundlag for forhandlinger, der kan bygge bro her i tinget. Vil han ikke det, vil han vise regeringens magt og styrke over for de store oppositionspartier, så er den vej, det ærede medlem hr. Peter Nielsen anviste — at gøre kildeskatten til noget, der er en betingelse eller bare noget centralt i forhandlingerne — den rette vej, og så siger jeg vær så god! Så ved vi, hvordan situationen er. Men forord bryder forhåbentlig ingen trætte. Jeg tror, alle partier må være interesseret i at afklare situationen os imellem.

Der er et enkelt problem, jeg nødvendigvis må nævne. Det hænger igen sammen med lovforslagets motivering, at der for det indeværende år skal skaffes 400 mill. kr. i kassen. Det opnår man ved, at medens der i øvrigt er betalingsfrister for alle andre led i beskatningsopkrævningen, så er det ved importen således, at her forfalder beløbet kontant. Vi har i afgiftsudvalget rejst dette problem, spørgsmålet om, hvorvidt der her var en sådan diskrimination, at vi måtte anse den for uheldig ud fra hensynet til Danmarks eksportinteresser og for at undgå at give vore kunder, vore modtagerlande, argumenter for at gå videre i diskriminerende holdning over for dansk eksport, end de af indre forpligtelser var nødt til. Jeg har forstået på den højtærede finansminister, at der ikke er internationale forpligtelser, der kan anvendes over for os i denne forbindelse. Alligevel bliver jo tilbage en overvejelse og en afvejning af, hvor stor en frygt der vil kunne opstå med hensyn til danske eksportinteresser, og jeg vil i hvert fald gerne sige til den højtærede finansminister, at det bør vi i hvert fald overveje nøje og drøfte nøje.

Jeg håber hermed at have givet udtryk for de principielle synspunkter, vi fra venstres side på nuværende tidspunkt må an-

lægge over for lovforslaget. Vi har den opfattelse, at det skattepolitisk er rigtigt at sigte imod en omlægning af forbrugsbeskatningen, når den samtidig er et led i en omlægning af vor øvrige skattepolitik, men det er afgørende, at dette sigte nås, at samtidigheden tilvejebringes, og at der også tilvejebringes den fornødne sikkerhed over for dem, der skal være med til at gennemføre dette forslag, for, at ordningen ikke mod vor vilje kan anvendes til nye udgifts-eksplosioner for det offentliges vedkommende.

Jeg håber, at den højtærede finansminister har forstået de synspunkter og de klare krav, der må stilles til behandlingen af dette forslag, og jeg kan love den højtærede finansminister, at både det positive, jeg har sagt, og de kritiske synspunkter, vi har anlagt, er alvorligt ment; jeg håber, finansministeren nu må foretage sådanne overvejelser, at han kan sikre folketinget et bedre grundlag for den samtidige overvejelse end det, der foreligger i form af det foreløbige oplæg, der alene har drejet sig om merværdiafgiften.

Knud Thomsen: Lovforslaget om merværdiafgiften er vel både med hensyn til sin størrelse og med hensyn til sin art om trent enestående i vort lands lovgivning. Alene et forudset provenu på omkring 4,7 milliarder kr. sørger jo for denne placering.

Hvad angår de principper, hvorpå lovforslaget bygger, kan jeg straks sige, at vi fra vor side finder dem hensigtsmæssige. Først og fremmest derved, at merværdiafgiften i kraft af modregningen i indgående afgifter sluttelig beskatter varen eller ydelsen hos forbrugeren, men ikke beskatter de midler af en hvilken som helst art, der i de foregående trin er anvendt direkte eller indirekte til fremstilling, til transport eller til formidling af den økonomiske aktivitet, hvis resultat igen er den vare eller den ydelse, der forbruges. Det er altså karakteristisk, at de enkelte trin ikke beskattes, men de deltager i opkrævningen, der her ved fordeles over alle tidligere trin i modsætning til, hvad tilfældet ville være ved en detailomsætningsafgift.

Der opnås ved merværdiafgiftsprincippet neutralitet i forholdet til im- og eksport på den ene side og hjemmemarkedet på den